

могат да кажат думи, подходящи за героя им, които не биха казали в живота или извън проиграването в групата. Обсъждането може да е много оживено, ако са избрани роли, противоположни на начина на мислене и на поведение на участниците (мъжът играе жена или дете или учител, например).

Обикновено обсъждането в роля става при повторното проиграване. С течение на времето, когато групата усвои модела на драматизиране, на изиграване на ситуацията, обсъждането в роля може да стане и при началното проиграване. Водещият спира ситуацията – участниците и зрителите дават мнението си, предлагат други възможности на героя, които водещият може да приеме или да отхвърли. Обсъждането се съредоточава върху логиката на поведение, върху последствията от дадено поведение, върху възпитателния потенциал на ситуацията, върху влиянието върху отношенията между героите.

По време на обсъждането трябва да се даде възможност всеки да може да се изкаже, а не да доминират едни и същи участници. Използва се техниката „камшик“ или се предава даден предмет. Например, когато се предава някакъв предмет – участникът у когото е той, има правото да говори. Ако той не желае да говори, го предава на друг.

Не е вярно, че обсъжданията трябва да се провеждат винаги в края на срещата. Има възможности по време на работата или извън роля, които не трябва да бъдат пропускани. В тях се обсъжда какво се случва. Ако не се провери какво чувстват и мислят участниците, ситуацията може да се развие в съвсем различна посока.

Обсъжданията вървят добре, когато има какво да бъде казано. Не бива да се подхвърлят изолирани въпроси, а такива, свързани с актуалните преживявания на участниците. Например, какво мислят, че са научили от конкретната ситуация, от конкретното отношение между двама от героите или какво са намерили за добро в действията на другите герои.

Друг фактор, влияещ върху качеството на обсъждането, понякога е невъзможността на членове на групата родители да говорят пред аудитория или да се изразяват на български. Затова се задават въпроси, които ще се обсъдят по двойки, а после двойките формират четворки. Всяка четворка избира по един човек, който да представи становището на четворката в голямата група.